Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26379
Copyright: Admont, Benediktinerstift

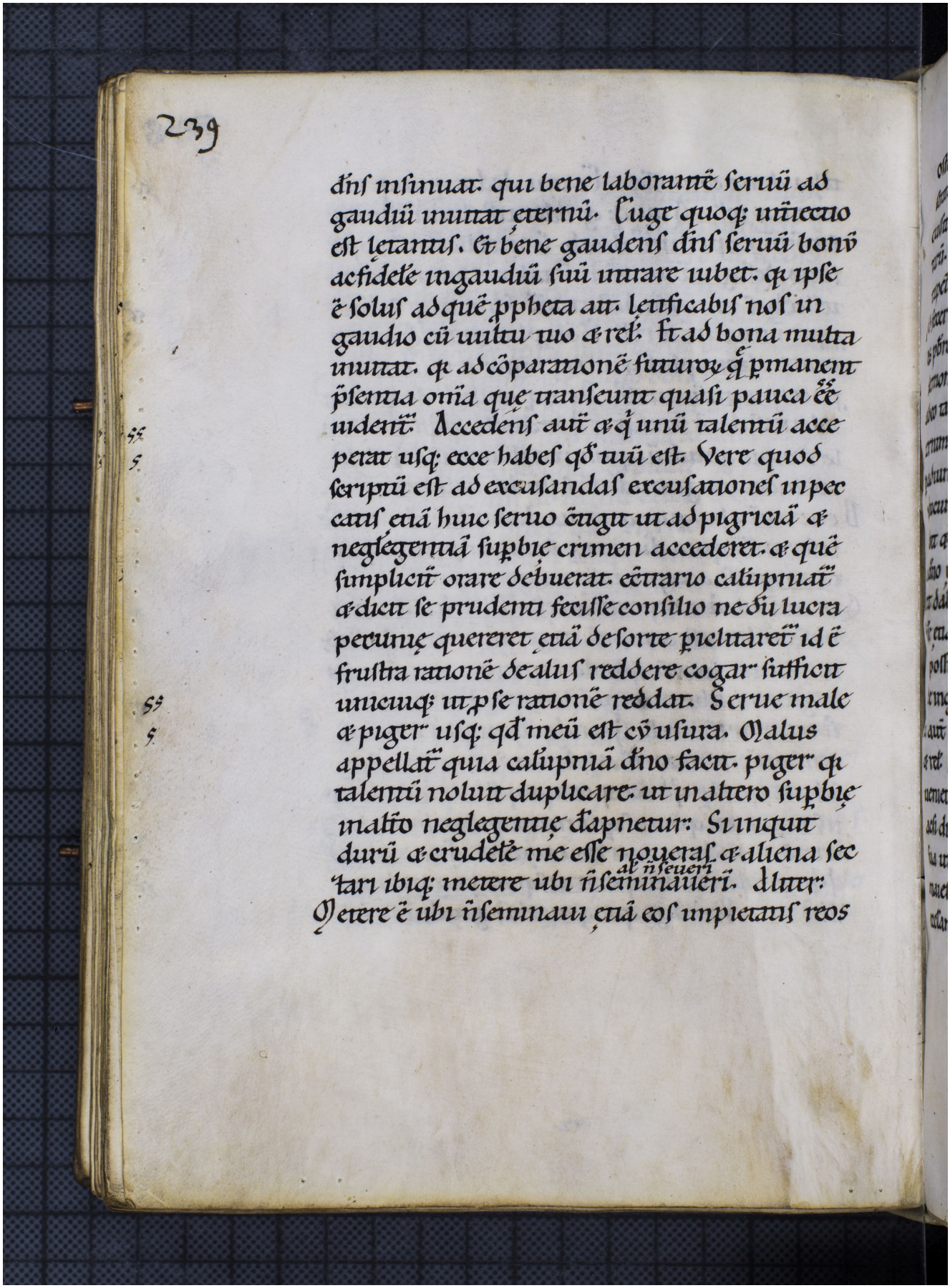

239

dns insinuat. qui bene laborantē seruū ad
gaudiū inuitat eternū. Cuge quoq; uitiecto
est letantus. Et bene gaudens dns seruū bonū
ac fidelē in gaudiū suū introire iubet. qr ipse
ē solus ad quē ppheta ait. letificabis nos in
gaudio cū uultu tuo & rel. Et ad bona multa
inuitat. qr ad cōparationē futuroꝝ q̄ pmanent
psentia omia que transeunt quasi pauca ēē
uidentur. Accedens aut & q̄ unū talentū acce
perat usq; ecce habes qd tuū est. Vere quod
scriptū est ad excusandas excusationes in pec
catis etiā huic seruo ēcogit ut ad pigritiā &
neglegentiā supbie crimen accederet. & quē
simplicit orare debuerat. ēcrario calupniat
& dicit se prudenti fecisse consilio ne dū lucra
petunt quereret etiā de sorte pieuiaret id ē
frustra rationē de alius reddere cogar sufficit
unicuq; ut p se rationē reddat. Serue male
& piger usq; qd meū est cū usura. Malus
appellat quia calupniā dno facit. piger qr
talentū noluit duplicare. ut in altero supbie
in alto neglegentie dapnetur. Si inquit
durū & crudelē me esse noueras. & aliena sec
tari ibiq; metere ubi ñ seminauerī. Aliter:
Metere ē ubi ñ seminaui etiā eos impietatis reos